

זוטות והערות

עוד לעניין חמן

במאסף קדם פורסם פروف' א. ל. סוקניק רשותה על החרטושית מגידורו, ואף הוא מציין לקרוא את כתבה: לחמן.

עתה מקבלת השערה זו תוקף גוסף, לאחר ששובנו אליו כל אחד בפנוי עצמו כי פروف' סוקnick הראנגי את רישומו זו מודפסת זמן קצר לאחר שנסדרה הערתי ונודפסה (בידיעות ס. ע' 78-79). אך לפניו שיצאה חוברת הידיעות היה לאור.

ש. ייבין

2.12.42

קבר נָעַטְשׁוּ — קבר

במאמרי: כתובת דוו"ח יונגיית מבית שעריהם על שבוי מקומה של גלויסקמא, שפארטמיי במאסף יבנה ג', אשר הוקדש לזכרו של אשר גולאך זיל, הוכחה כי נָעַטְשׁוּ הוראתה גם נפש (ר' שם, ע' 59). בית נפש. נָעַטְשׁוּ היא איפוא במקורה זה תרגום המלה השמיית נפש. יכולתי להראות רק על מקרה אחד שבו משמשת המלה היוונית עצמה בהוראת קבר, והוא הכתובת מקאליה שבג'לון (ר' Steuernagel, *Der 'Adschlün*, S. 410 ועי' גם ZDPV 1926, S. 26) את דיויני בכתובות זו הבעה את ההשערה שידי יהודים כתבו, והיא מודיעה על קיום ישוב יהודי במקומות זה. בכתובות מקאליה הוראת המנוח היא: מיקום קבורה. בכתובת מס' 189 מבית טערירם, שבה דנמי במאמרי הנגזר או לעצמותו.

והנה עתה יכול אני להזכיר את דברי אלה ולקיים בעזרה דוגמה אחרת של שימוש המלה נָעַטְשׁוּ. בכרך VII של QDAP (1938), ע' 57, מודיעה הנהלת בית הנכות המשלחתי על גילוי מערכת קברים בצפון הכפר ציפוריה – ציפוריה, בקרבת הדרך לבפר-מאנדזה. בכרך יש כוכם אחדים שנים מהם היו סגרים בלבד אבן טוחחים. על הלוחות רשומות כתובות בדיו אדום. על אחד מהם אפשר היה להכיר את המלה נָעַטְשׁוּ, ואילו מוחר המכוב לא הצליחו החוקרים לקרוא עדר עטה. מתוך כך מתברר שגם כוכ (loculus) סומן במליה זאת, ויש להגיה שימושה של המלה היוונית היה רחב למדי, ממש כמשמעותה נפש או קבר. מן הראווי לשים לב לכך, ציפוריה אינה רחוכה מבית שערם. עדות חדשה זו להוראת נָעַטְשׁוּ מניהנה לנו לשער שהשימוש במונח זה היה נפוץ ורגיל בכל א"י, אף על פי שדריכה לא נמצא אלא במרקמים גדריים.

מ. שובה

העקרות האסורות אמון ומוי בתחום צור

(בספר היישוב) מובהה הרשימה הידועה: אילו עיריות אסורות בתחום עכו: שחץ ובצת ופי מצובה וחניתה עלייתה וחניתה ארעיתה ובית בדיה וראש מיא ואמון ומויז'). והנה מבצל הכנס בעבי שאלת העיריות האסורות האלה. זמן הוויתן שיטות לתחרום צור ומן ספיטון אל תחום עכו, בעיות שביהם טפל ש. קלין זיל⁽³⁾, נعمוד כאן על שתי עיריות, שטרם זהה עוד היום, הלא הן שתי העיריות האחרונות באותו רשותה: אמון ומויז.

(1) ר' ספר חישוב, ערך בידיו ש. קלין זיל, ערך: תחום עכו.

(2) ר' ירוש' דמאי פ"ב, ה"א: חוספ' ד', ס'.

(3) ר' תוספת למאמרו: מכתבו של ר' מנוח החברוני, ידיעות ו', ע' 29-30.